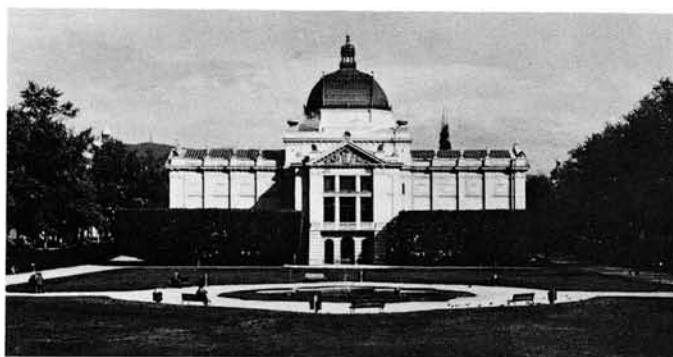

EgoEast

HRVATSKA UMJETNOST DANAS
CROATIAN ART NOW

UMJETNIČKI PAVILJON U ZAGREBU
26. 11. - 13. 12. 1992.

KRONOLOGIJA

Počeci hrvatske avangarde sežu mnogo dalje nego što bi se ovim kratkim pregledom moglo obuhvatiti. Generacije su se nadovezivale i ovom bi prilikom suviše bilo postavljati zamišljenu crtu rastavnicu u ovom jetkom toku povijesti. Stoga, neka ovaj pregled započne desetljećem kojim se Hrvatsku politički vezalo uz predodžbe o prostoru istoka.

Raskidom sa staljinizmom i dominantom socijalističkog realizma djeluje grupa Exat 51; B. Bernardi, V. Kristl, Z. Bregovac, I. Picelj, Z. Radić, B. Rašica, V. Zaharović i A. Srnec.

Geometrijskom apstrakcijom u slici i dijalogom sa arhitekturom nagovještavaju prodiranje u sfere vizualnog umjetničkog i primjenjeno umjetničko industrijskog djelovanja, mijenjajući i oblikujući okolinu neposredno. Krajem pedesetih godina, u pravcu radikalnog enformela djeluju slikari: I. Cattin, E. Feller, T. Hruškovec, V. Kristl, M. Jevšovar.

Šezdesete godine donose razdoblje internacionalnih razmjera sudjelovanjem hrvatskih umjetnika na biennialima i triennaleima. Otvorenošću i dijalogom u Zagrebu proizlazi niz biennialnih izložaba od kojih svaka čini jednu povijesnu etapu, a izložbe su objedinjene imenom "Nove tendencije".

Sadržaj prve izložbe (1961), do posljednje (1977), varira od interesa za slike objekte, ambijente, do kompjutera, te vizualnih istraživanja. Cijeli je desetogodišnji projekt bio realiziran, plodnom suradnjom kritičara i povijesničara umjetnosti; Bože Beka, Borisa Kelemena, Matka Meštrovića, Radoslava Putara i sudjelovanjem umjetnika: Ivana Picelja, Julija Knifera, Vjenceslava Richtera, Aleksandra Srneca, (glavnina je pripadala Exatu 51), zatim mladom generacijom: Juraj Dobrović, Mladen Galić, Ljerka Šibenik, Miroslav Šutej i Ante Kuduz.

Projektom Tendencija vodila se kontinuirana razmjena inovacija u umjetnosti, na izlagačkom i teoretskom planu. U Zagrebu gostuju priznati umjetnici: Piero Dorazio, Piero Manzoni, Marc Adrian, Heinz Mack, Julio le Parc, Almin Mavinger, Otto Piene, Francois Morellet, Zdenek Sykora.

Na kraju šezdesetih pojavljuje se i prateći časopis

VLADO KRISTL
"VARIJABILI VI",
1962.

CHRONOLOGY

The beginnings of Croatian avant-garde extend much farther than in may be comprised by this review. Generations and generations followed each other and this time it would be superfluous to draw an imagined separation line in the course of history. Therefore let us start this review with the decade when Croatia in political terms used to be connected with the notions of East.

After breaking off with Staninism and the dominance of soc-realism there was an intense period of activities of the group Exat 51: B. Bernardi, V. Kristl, Z. Bregovac, I. Picelj, Z. Radić, B. Rašica, V. Zaharović and A. Srnec. with a geometric abstraction in visual image and in dialogue with architecture they anticipate the penetration into the spheres of visual artistic and applied artistic industrial work, changing and reshaping the environment in a most direct way. At the end of the fifties in the direction of a radical enformel the most active are I. Cattin, E. Feller, T. Hruškovec, V. Kristl, M. Jevšovar.

The sixties are noted as a period of international exchange with the participation of Croatian artists in biennials and triennials. Due to their receptivity and openness toward dialogue there is a whole range of biennials in Zagreb, unified under the name "Nove tendencije" (New Tendencies) with each exhibition marking a new historic period.

The composition of the first exhibition in 1961, even until the last one in 1977, varies from laying emphasis upon paintings, objects, ambiances to computers and visual research. The whole ten-year project has been realized through a fruitful cooperation of critics and art historians B. Bek, B. Kelemen, M. Meštrović, R. Putar and

artists I. Picelj, J. Knifer, V. Richter, A. Srnec (most of them belonging to Exat 51) and the younger generation J. Dobrović, M. Galić, Lj. Šibenik, M. Šutej and A. Kuduz.

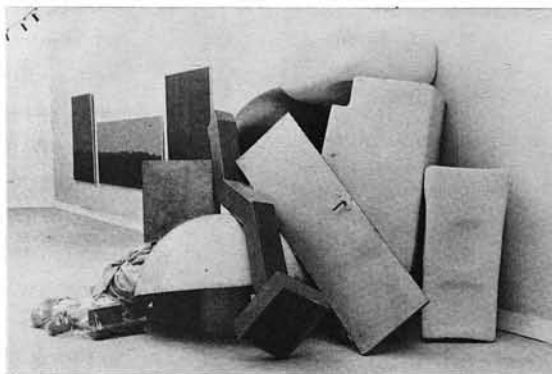

DIMITRIJE BAŠIČEVIĆ
MANGELOS
LE MANIFESTE SUR
LA MORT,
PRIJE 1978.

ŽELJKO JERMAN
»FOTOSLIKA«, 1973.

u samu jezgru društva. Istovremeno uz tendencije u Zagrebu djeluje grupa Gorgona. Svojim osobitim konceptom "umjetnosti kao načina postojanja" oponira etabliranoj izlagačkoj praksi umjetnika, te provodi niz projekata od intervencija u pejzažu, slanja pozivnica za nepostojeća otvorenja, do samog isključivanja publike iz umjetničkog prostora, te oglašavanja poruka u tisku. Uz izlagačku aktivnost u prostoru "Studio G", u razdoblju od 1961--1969. izdaju anti časopis "Gorgona". Petoricu autora, pojedince odjeljene stvaralačke autonomije veže egzistencijalistički, nihilistički duh koji okuplja i daje smjernice mladim autorima. Članovi Gorgone su slikari: Marijan Jevšovar, Julije Knifer, Đuro Seder i Josip Vaništa, kipar Ivan Kožarić, arhitekt Miljenko Horvat, te povijesničari umjetnosti: Matko Meštrović, Radoslav Putar i

IVAN KOŽARIĆ
»HELP«, 1976.
VENECIJANSKI BIJENALE

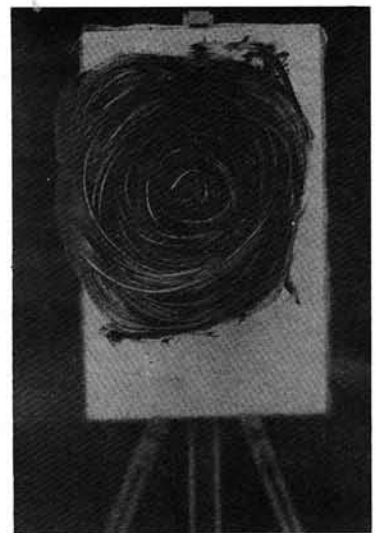
"Bit internatinal", koji razmatra relacije umjetnosti i kulture strojeva, što je jedna od primarnijih preokupacija navedenog razdoblja.

Pedesete i šezdesete godine bilježe promatranje pojavnosti umjetničkog predmeta u kontekstu okoline, što se u sedamdesetim godinama intenzivira i iz apstraktnog prelazi u konkretan prostor,

The project of New Tendencies meant a continuing exchange of innovations in arts both on the exhibiting and theoretical level. Guests in Zagreb were the eminent artists such as Piero Dorazio, Piero Manzoni, Marc Adrian, Heinz Mack, Julio le Parc, Almin Mavinger, Otto Piene, Francois Morellet, Zdenek Sukora.

At the end of the sixties the accompanying magazine appears: "Bit international", examining the relations between art and machine culture, as one of the predominant occupations of that period. The fifties and the sixties are strongly marked by perception of the phenomenon of artistic object in the environmental context, which is intensified in the seventies and finally leaves the level of abstract to be transformed into the concrete space and the core of the society itself.

Along with Tendencies there is an active period of the group "Gorgona" in Zagreb. With its particular concept of "art as modus vivendi" it is opposed to the established exhibition practice, performing a series of projects from interventions in landscape, sending invitations for non-existing openings, to excluding of spectators from the exhibiting activities in the "Studio G", in the period between 1961-1969 they publish the anti-magazine "Gorgona". The five authors, individuals of separate

GORAN TRBULJAK
»NEDJELJNO SLIKARSTVO«, 1974.
SLIKANO PO STAKLU IZLOGA
DUĆANA S UMJETNIČKIM
POTREPŠTINAMA

creative autonomies, are linked by the existentialist, nihilistic spirit that gathers and provides guidelines for younger authors. Members of Gorgona are mostly painters: Marijan Jevšovar, Julije Knifer, Đuro Seder and Josip Vaništa, the sculptor Ivan Kožarić, the architect Miljenko Horvat, and the art historians Matko Meštrović, Radoslav Putar and Dimitrije Bašičević-Mangelos, who apart from his own creative work organizes comparative exhibitions of different artistic approaches. The late sixties are a period of a wide acceptance of the orientalist thought accompanied by the already established existentialism. Gorgona has established an ideal cooperation with artists such as Fontana, Rauschenger, Manzini, Vasarely and

Dimitrije Bašičević-Man-gelos, koji je pored svojih radova uporedo organizirao izložbe komparacija različitih umjetničkih pristupa.

Kasne su šezdesete vrijeme u kojem se uz već uvriježeni egzis-

tencijalizam prihvaća orijentalna misao. Gorgona stvara idejnu suradnju s umjetnicima poput Fontane, Rauschenberga, Manzonia, Vasarelya i Rothka. Svojim konceptom apsurdna njihova umjetnost seže u prostore neo-dadaizma i sadrži naznake konceptualizma. Tako se cijela scena hrvatske umjetnosti kretala u dva smjera: jednom zasnovanom na smjernici neo konstruktivizma Tendencija i drugom na obrascu Gorgonine pluralizacije umjetnosti.

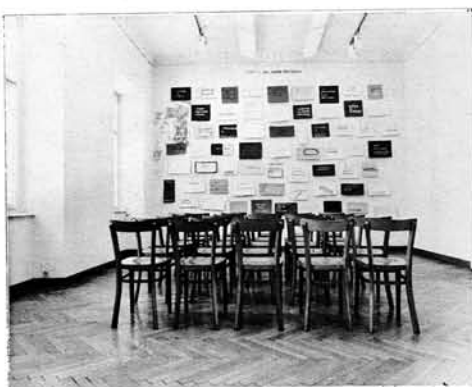
U ranim sedamdesetim proizlaze autori izgrađene individualnosti, koji radeći na projektima, performanceima i akcijama uz gorgonsko naslijeđe ironije i dematerijalizacije prihvaćaju i pozitivističku ideju konstruktivizma, s prijedlogom za neposrednu interakciju života i umjetnikova čina. 1967. Tomislav Gotovac provodi svoj prvi happening, a Josip Stojić razrađuje mentalni govor prostora. U tom razdoblju otpočinje poglavlje konceptualizma.

Pobunjenički duh 1968. nazire nove mogućnosti preuređenja svijeta. No umjetnici koji u njemu sudjeluju ne nailaze na ušhit publike. Štoviše ona je u pravilu tradicionalno naklonjena oficijelnoj umjetnosti, koju upravo novodefinirani konceptualisti redovno, kao i njihovi prethodnici neoficijelne umjetnosti izbjegavaju zadovoljavati uokvirenim likovno estetskim normativima.

Od godine 1967 do 1973. značajna je uloga Galerije studentskog centra, koja okuplja novu generaciju umjetnika: Goran Trbuljak, Vladimir Gudac, Boris Bučan, Željko Borčić, Miroslav Šutej i drugi.

Bučan, Gudac, Gorki Žuvela, Vladimir Dodig Trokut i Ladislav Galeta, bave se slojevitošću znaka, značenja i iluzije.

Veliki broj autora ulazi u domenu videa i vizualnih istraživanja: Sanja Iveković i Dalibor Martinis bave se videom, Goran Trbuljak filmom a Ladislav Galeta eksperimentalnim filmom.

MLADEN STILINOVIĆ

»STAVITI NA JAVNU RASPRAVU«, PJEVAJ, 1980.

Rothko. With its concept of absurd their art is extended toward the reaches of neo-dadaism and contains an anticipation of conceptualism. Thus the whole Croatian art scene takes two different courses: the first one partly based upon the guideline of neo-constructivism of Tendencija and the other one on the pattern of Gorgona's art pluralization.

In the early seventies there are several authors of strongly manifested individuality, who in their projects, performances and actions apart from the Gorgonian heritage of irony and dematerialization accept the positivist idea of constructivism, offering their suggestion for the direct interaction of life and artistic act. In 1967 Tomislav Gotovac performs his first happening, and Josip Stojić develops the mental speech of space. These events mark the beginning of conceptualism.

The riotous spirit of 1968 anticipates new possibilities for world rearrangement. However, the artists who share that spirit do not enrapture the audience generally more inclined toward the official art, with the newly defined conceptualists, same as their predecessors of non-official art, regularly refuse to satisfy with the set visual and aesthetic norms.

In the period between 1967 and 1973 an important role is played by Galerija Studentskog centra (Student Centre Gallery), which gathers a new generation of artists: Goran Trbuljak, Vladimir Gudac, Boris Bučan, Željko Borčić and Miroslav Šutej. Bučan, Gudac, Gorki

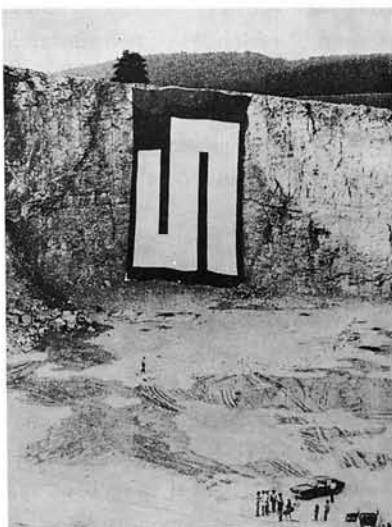
TOMISLAV GOTOVAC

»LEŽANJE GOL NA ASFALTU«, LJUBLJENJE ASFALTA (ZAGREB VOLIM TE), HOMMAGE TO HOWARD HAWKS' HATARI!

13. STUDENI 1981. (PETAK), 12,00 - 12,07 SATI

Žuvela, Vladimir Dodig Trokut and Ladislav Galeta predominantly deal with the multilayeredness of sign, meaning and illusion. A great many of authors enters the domain of video and visual research: Sanja Iveković and

Urbane intervencije provode autori: Jagoda Kaloper, Davor Tomićić, Dean Jokačić-Toumin. Ideja konceptualizma širila se svim raspoloživim massmedijima: grafičkim dizajnom, fotografijom, posterima, videom, filmovima, kao i performansima; razglašavanjem činova i posljedica rituala življenja, kod autora:

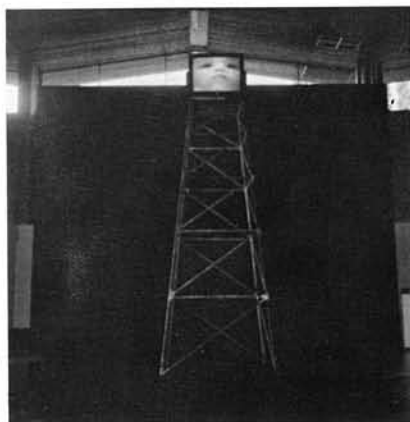

Tomislava Gotovca, Sanje Iveković, Dalibora Martinisa, Željka Jermana, Vlaste Delimar i Brace Dimitrijevića. Mnogi od navedenih umjetnika ovog razdoblja ostvaruju internacionalne afirmacije. Principi njihova rada diferenciraju se i nastupaju nadalje gotovo uvijek individualno.

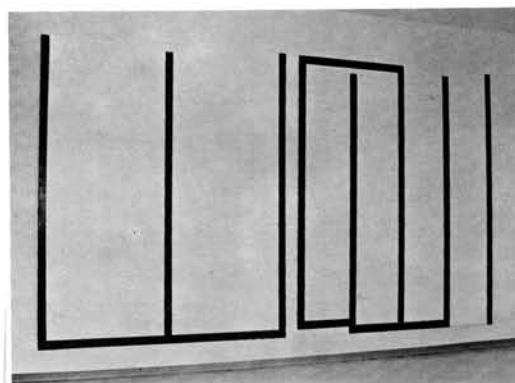
Pored zagrebačke scene u Splitu djeluje grupa Crveni Peristil. Svojom pojavom od 1966 do 1970. izvode niz intervencija na predmetima, različitim postupcima (parkiranje, paljenje, bojenje), baveći se akcijama, izmjenama identiteta objekata.

Istovremeno s konceptualizmom sedamdesetih javlja se grupa Biafra iz Zagreba, s ekspresivnim pristupom slici i skulpturi.

Ime mlade generacije konceptualista nose umjetnici koji u svom radu naglašavaju fenomen teksta i komunikacije. Vlado Martek, Mladen Stilinović, Sven Stilinović i Željko Jerman, Antun Maračić i drugi. Njihova se aktivnost kao grupe autora provodila izlaganjem u Podrooomu, alternativnom prostoru zasnovanom na inicijativu

SANJA IVEKOVIĆ
»SVJETIONIK«, 1988.
VIDEOINSTALACIJA

JULIJE KNIFER

RADNI PROCES, TUBINGEN, 1975. (lijevo)

MEANDAR, 1987. (gore)

Dalibor Martinis deal with video, Goran Trbuljak with film, and Ladislav Galeta with experimental film. Urban interventions are performed by Jagoda Kaloper, Davor Tomićić and Dean Jokačić-Toumin.

The idea of conceptualism is extended through all available mass media: graphic design, photography, posters, video, films and performances; with exposing of acts and consequences of life rituals in works of Tomislav Gotovac, Sanja Iveković. Dalibor Martinis, Željko Jerman, Vlasta Delimar and Braco Dimitrijević. a great many of these artists acquire an international reputation, the principles of their work become different and from that time they start to appear as individuals.

Apart from the Zagreb scene, there in another important group Crveni peristil in Split. In the period between 1966 and 1970 they perform a series of interventions in objects, various procedures (packing, burning, painting), actions and changes of object identities.

Simultaneously with the conceptualism of the seventies another group appears in Zagreb, Biafra, with its expressive approach to painting and sculpture.

The younger generation of conceptualists is represented by artists who in their creative work put particular emphasis on the phenomenon of text and communication: Vlado Martek, Mladen Stilinović, Sven Stilinović, Željko Jerman and Antun Maračić. Their group activity has been mostly performed through a series of exhibitions in "Podrooom", an alternative space established on initiative of Dalibor Martinis and Sanja Iveković. This form of exhibiting and leading discussions between artists, permanent members and occasional exhibitors provided a recognizable direction for their future work. Their first actions addressed mass audience by means of public appearances,

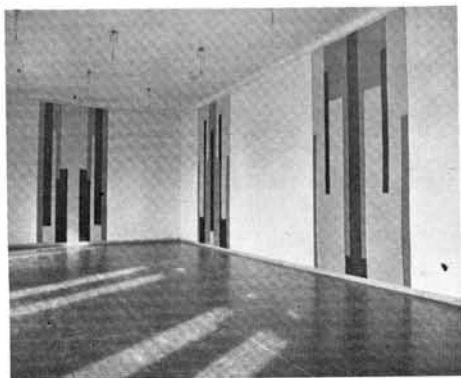

GORAN PETERCOL
»PROŠIRENA SJENA
(ZA POLA METRA)«,
1987/88.

Dalibora Martinisa i Sanje Iveković. Ovakav oblik izlaganja i vođenja diskusija između umjetnika, stalnih članova, te povremenih izlagača, us-

mjerio je njihov rad na prepoznatljivu vodilju. Njihove prvobitne akcije bile su namjenjene širokoj javnosti putem javnih istupa, protesta na trgovima grada, te promoviranja slogana koji odražavaju umjetnikov agazman; "ovo nije moj svijet" - text ispisan postupkom razvijanja fotografije, istaknut kao transparent, autora Željka Jermana. Zatim leci-plakati Vlade Marteka na Vencijanskom biennaleu sa sadržajem: "Artists arm yourselves", uz

EDITA SCHUBERT
IZLOŽBA U
GALERIJI PM,
1988.

pozive prolaznicima na čitanje pjesnika koji su počinili samoubojstvo.

Pristupi i problematika autora sedamdesetih godina ukazuju na njihovu sve veću razradu i neprestano iznalaženje novih načina umjetničkog djelovanja. Pa se tako većina istovremeno bavi provođenjem ideje kroz nekoliko medija. Kroz rad se definiraju više etički, nego estetički principi, kao principi djelovanja umjetnika. I materijali, rekviziti kojima se služe predstavljaju malo ili ništa, u odnosu na važnost umjetnika u situaciji. Takav je stav predstavljao suprotnost buržoaskom moralu, a nosio je isto tako sve primjese ironije i socijalnih parametara totalitarnog sistema.

Druga polovica sedamdesetih godina u znaku je primarnog slikarstva. Nakon prvotne dematerijalizacije sedamdesetih godina javlja se obrat. Analizom i ispitiva-

protest movements on city squares and promotion of slogans reflecting the artist's commitment: "This is not my world" - a text written in the technique of photograph developing, displayed as a banner by Željko Jerman; or the leaflets and posters of Vlado Martek at Venice Biennial, "Artists arm yourselves", as invitations to passers-bys to read the poets who committed suicide.

Approaches and the problem area of the authors of the seventies point to the elaboration and continuous search for new forms of artistic work. The majority of them at the same time deals with a single idea in various media. As the principle of artistic action, the ethic rather than the aesthetic principles are being defined in their work. The material and requisites they use represent very little or almost nothing in relation to the importance of the artist in particular situation. Such an attitude represented an opposition to the bourgeois morality, containing also a touch or irony social parameters of a totalitarian system.

The second half of the seventies is marked by primary painting. After the original dematerialization of the seventies there is a turn: Boris Demur, Antun Marčić, Marijan Molnar, Željko Kipke, Dubravka Rakoci and Goran Petercol, as well as the members of Gorgona, deal primarily with the analysis and investigation of the painting as a medium and the basic features of visual techniques. At that time Goran Petercol and Damir Sokić, supported by the Podroom group, establish PM (Extended Media) gallery. The whole artistic scene called "second line" is accompanied by critics and theorists J. Denegri. Ž. Košćević, D. Matičević, M. Susovski, B. Stipančić, N. Dimitrijević. In 1976 Centar za multimedijalna istraživanja (Centre of Multimedia Research) is founded in Zagreb, which has been bringing about an intensive cooperation with the authors of experimental and video films, and providing access to the earlier and more recent media production ever since.

DALIBOR MARTINIS
»POGLED NA DRUGI
POGLED«, 1986.

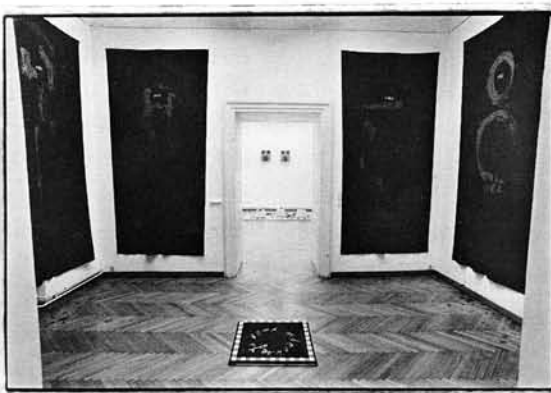

njem medija slikarstva i primarnih svojstava vizualnih tehnika, bave se Boris Demur, Antun Maračić, Marijan Molnar, Željko Kipke, Dubravka Rakoci i Goran Petercol, te članovi grupe Gorgona. Istovremeno Goran Petercol i Damir Sokić, uz grupu umjetnika iz Podrooma osnivaju Galeriju proširenih medija, PM. Cijelu umjetničku scenu objedinjenu nazivom "druga linija" prate kritičari i teoretičari; J. Denegri, Ž. Košćević, M. Susovski, B. Stipančić, N. Dimitrijević.

1976. nastaje u Zagrebu Centar za multimedijalna istraživanja, koji je do današnjih dana ostvarivao intenzivnu suradnju s djelatnicima eksperimentalnih i video filmova, te činio dostupnom noviju i stariju produkciju s područja medija.

Galerija Suvremene umjetnosti, od osnutka pa do današnjih dana izlaže velike samostalne i grupne izložbe. Unutar njezinih projekata proizašle su brojne internacionalne razmjene, gostovanja i skupovi.

Pored Galerije proširenih medija, koja je od 1980 do 1991. u svom prostoru održavala nezaustavljivi prezentacijski ritam od jedne izložbe tjedno, oko Galerije Nova (s pet godina ranijim osnutkom), okuplja se nekolicina umjetnika: Milivoj Bijelić, Ante Rašić, Damir Sokić, Nina Ivančić, Slavomir Drinković.

ANTUN MARAČIĆ
"JE VOUS MÉPRISE", 1991.

Rad se sastoji od osam platana (crna viskoza) 300x140 cm, na kojima je zlatnim slovima, na osam jezika Evropske zajednice, ćirilicom, etimološki ispisana riječ - MIR, te od objet trouvé - daske koja je služila kao element zaštite na jednom podrumskom oknu u Zagrebu. Daske je po svom rubu oslikana uljem, a u sredini su kružno aplicirana olovna slova koja čine naslovnu sintagmu. Platna su u izložbenom prostoru »oslikana« golublji izmetom (MSU, 1991, izložba »Umjetnik u pejzažu rata«).

of painting is intensively treated by artistically more experienced authors Đuro Seder and Ferdinand Kulmer.

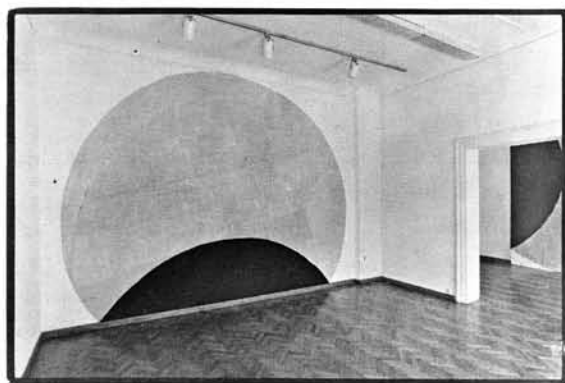
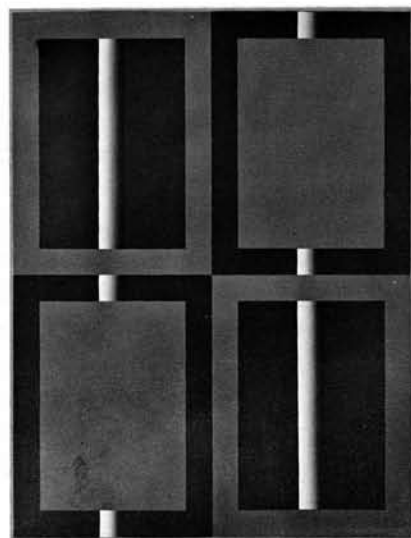
Upon the existing generation of conceptualists and more defined approaches to the elementary in the essence of painting and sculpture the foundations are laid for the new directions of expression and symbolism.

At the beginning of the eighties "isms" and other current approaches to the problems of visual take roots in the Croatian scene as a constant of innovating spirit and investigating tradition. At the same time there is a great number of authors in Croatia who intensively deal with new aspects, treating the problems in an universal way,

Since its establishment Galerija suvremene umjetnosti (the Gallery of Contemporary Art) has been presenting great one-man and group exhibitions, and numerous international exchanges, guest appearances and gatherings arose from its projects.

Apart from Galerija Proširenih medija, which in the period between 1980 and 1991 kept an unstoppable presentational rhythm of one exhibition a week, several artists are centred around Galerija Nova (Gallery Nova, established in 1975): Milivoj Bijelić, Ante Rašić, Damir Sokić, Nina Ivančić, Slavomir Drinković. During the eighties these artists will deal with basic materials: stone, wood, iron, with strong emphasis upon their physical properties, reducing approach, and introducing a change in the approach to the act of painting. The problem

DUŠAN JURIĆ
"BEZ NAZIVA", 1990.

DUBRAVKA RAKOCI
"STANICE", 1991.
IZLOŽBA U MUZEJU SUVREMENE UMJETNOSTI, ZAGREB

BRANKO LEPEN
»BEZ NAZIVA«, 1989.
ŽELJEZO, TRANZISTOR

Oni će u osamdesetim godinama kontinuirano raditi s primarnim materijalima: kamenom, drvetom, željezom, s naglaskom na njihovim fizičkim osobinama, redukcionističkim pristupom, kao i izmjenom pristupa u postupku slikanja.

Problemom slike intenzivno se bave i slikari duže umjetničke prakse, Duro Se-

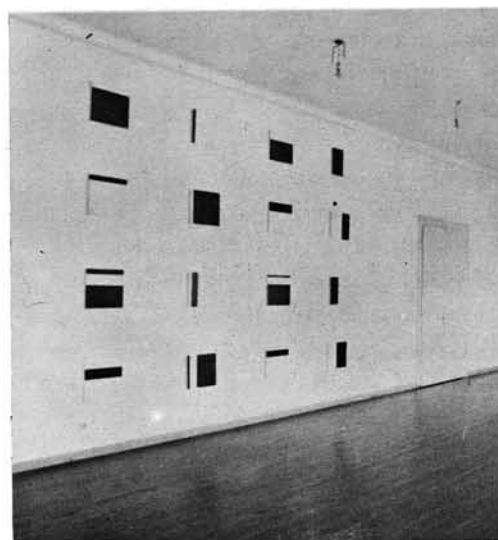
der i Ferdinand Kulmer. Uz postojeće generacije konceptualista i definiranijeg pristupa elementarnog u suštini slike i skulpture, uporedo se temelje postavke novih puteva izgradnje ekspresija i simbolike.

Početkom osamdesetih "izmi" i aktualni pristupi problemima vizualnog ukorjenjuju se u hrvatskoj sceni kao konstanta inovacijskog duha i istraživačke tradicije. Na prostoru se Hrvatske istovremeno javlja veliki broj autora koji intenzivno rade na novim aspektima, tretirajući probleme univerzalno, provodeći ih kroz sve mijene vizualnosti, preko slika, skulptura, objekata, instalacija i videa.

Produkcija i kontinuitet hrvatske umjetnosti bili su uvijek namijenjeni otvorenom dijalogu. U periodičnim razdobljima internacionalnih suradnji i razmjena, dio je autora bio predstavljen izvan granica zemlje, ali se trajni dijalog nikada nije ostvario. To je bio i jedan od razloga zbog kojeg su umjetnici puneći i prazneći galerijske prostore dosegli limite hrvatske scene, te su za svoje buduće iskorake odredili inozemne pragove. Mnogi do raseljenih, unatoč kontinuiteta svojeg rada, zbog neprisutnosti, ostali su nedosežni za kompletiranje novije slike hrvatske kulture. Autorima koji su opstali u radu na tlu Hrvatske, ovakav je oblik djelovanja donosio slobodu i neovisnost o nepostojećem tržištu. I danas oni preispituju i ustrajno nadopunjuju svoje ideje, što ukazuje na aktualnost njihovih problema. Imena koja su obilježila sedamdesete i osamdesete godine sada su u zreloj fazi konstantne produkcije radova.

Na relaciji objekta, skulpture i okoline radi Ivan

in all changes of visibility, in paintings, sculptures, objects, installations and videos. The production and continuity of Croatian art has always been intended for an open dialogue. In certain periods of international cooperation and exchange some of these authors were presented abroad, however a permanent dialogue was never realized. That was one of the reasons why these authors with their excessive exhibiting activities reached the top of Croatian scene, and chose international community for their future steps. In spite of the continuity of their creative work, due to their absence many of Croatian artists abroad remained inaccessible for creating a complete review of the recent Croatian culture. For the authors who "made it" on Croatian territory, such a way of activity meant freedom and independence from the non-existing

JELENA PERIĆ
IZLOŽBA U GALERIJU PM, 1991.

market. They still reexamine and persistently add to their ideas, pointing to the actuality of their problems.

The names who strongly marked the seventies and eighties are now on the peak of the constant artistic production. Ivan Kožarić deals with the relation between object, sculpture and environment, selecting the elements from his environment as potential artistic works; Branko Lepen creates metal objects and reliefs. Goran Petercol places a shadow-sculpture, a self-regenerating one, same as the meander in the paintings of Julije Knifer.

The ornament of original meaning of symbol and architecture is found in the paintings of Edita Schubert,

Kožarić, odabiranjem elemenata okoline kao potencijalnim umjetničkim djelima. Metalnim objektima, reljefima bavi se Branko Lepen. goran Petercol postavlja sjenu-skulpturu, samoobnavljajuću, kao i meandar na slikama Julija Knifera. Ornament prvotnog značenja simbola i arhitekture u slikama je Edite Schubert, a stupnjevanje iluzije vremena i prostora u uljima Željka Kipkea. Uz crno bijeli balans Dušana Jurića monokromija je u slikama Jelene Perić i Anta Jerkovića.

Akcije Tomislava Gotovca s dvadesetogodišnjim ritmom na otvorenim su prostorima i javnim mjestima.

Riječi i simboli rada u instalacijama su Mladena Stilinovića. Dok se objektima i instalacijama bave Vesna Pokas, Vesna Popržan, Dubravka Rakoci i Ksenija Turčić.

U sprezi s medijima rade autori: Sanja Iveković, Dalibor Martinis, Breda Beban i Hrvoje Horvatić, te zajedno predstavljaju dio cjeline koju zovemo suvremena hrvatska umjetnost.

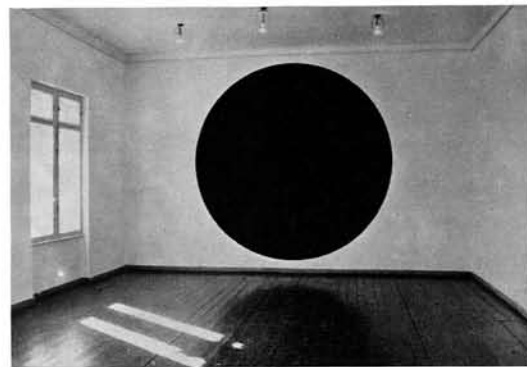
ŽELJKO KIPKE
»ALEJA DEKOMPOZICIJE ILI CABINETOMAHNIA (BETH), 1990.

Jedan je dio autora prezentiran ovim projektom, a generacija koja ih slijedi na prethodnim je stranama ovog kataloga. Za mladu je generaciju umjetnika karakteristično što su gotovo svi autori pojedinačnim ili skupnim nastupima, na samom prijelazu u devedesete godine izlagali u Galeriji proširenih medija, koja je u to vrijeme bila pod vodstvom Mladena Stilinovića; Damir Babić, Boris Bedrač, Damir Šimunić, Sandro Đukić, Ante Alivojvodić, Ivana Keser, Simon Bogojević Narath, Robert Šimrak, Davor Pavelić, Svebor Kranjc, Ivica Franić, Željko Božičević, Aleksandar Ilić.

Ivana Keser

BILJEŠKA

- Inovacije u hrvatskoj umjetnosti sedamdesetih godina, GSU, Zagreb
- Apstraktna umjetnost u Hrvatskoj, Ješa Denegri, Logos, Split 1985.

ANTO JERKOVIĆ
MURAL, 1990.

and the graduation of space and time illusion in oil paintings of Željko Kipke, with the black and white balance of Dušan Jurić, monochromeness of Jelena Perić and Ante Jerković. The actions of Tomislav Gotovac in their twenty-year rhythm are performed in public places and open space. Words and the symbolism of work are used in the works of Mladen Stilinović, while Vesna Pokas, Vesna Popržan, Dubravka Rakoci, Ksenija Turčić and Nenad Dančuo predominantly deal with installations, and objects. Furthermore, the works of Sanja Iveković, Dalibor Martinis, Breda Beban and Hrvoje Horvatić, in alliance with media, make a part of the contemporary Croatian art.

A part of these authors is presented by this project, and a new generation is presented on the preceding pages of this catalogue. The basic feature of the younger generation are their one-man or group exhibitions in Galerija Proširenih medija (Gallery of Extended Media) at the beginning of the nineties, under the auspices of Mladen Stilinović: Damir Babić, Boris Bedrač, Damir Šimunić, Sandro Đukić, Ante Alivojvodić, Ivana Keser, Simon Bogojević Narath, Robert Šimrak, Davor Pavelić, Svebor Kranjc, Ivica Franić, Željko Božičević and Aleksandar Ilić.

Ivana Keser

NOTE:

- Inovacije u hrvatskoj umjetnosti sedamdesetih godina (Innovations in Croatian Art of the Seventies) GSU, Zagreb
- Apstraktna umjetnost u Hrvatskoj (Abstract Art in Croatia) Ješa Denegri, Logos, Split, 1985.